

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 24C/35/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117223359
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Raganová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7117223359.5

Uznesenie

Okresný súd Košice I v právnom spore žalobcu : Z. I., T.: XX.XX.XXXX, H. O.. H. XX, Y. právne zastúpená : JUDr. Eva Hencovská, advokátka, so sídlom ul. Bajzova 2, Košice proti žalovanému : I. I., T.: XX.XX.XXXX, U. H. U. O.. Y.. T. X, Y. v konaní o úplné vylúčenie žalovaného z užívania bytu takto

rozhodol:

- I. Konanie **z a s t a v u j e** .
- II. Žalovanému nepriznáva náhradu trov konania .

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 17.10.2017 ktorá bola tunajšiemu súdu doručená toho istého dňa domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd úplne vylúčil žalovaného z užívania bytu č. XX nachádzajúceho sa v bytovom dome so súpisným číslom XXXX na X. poschodí vo vchode č.XX na ulici H. D. Y. a z užívania spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a na pozemku podiel vyjadrený v 1717/10000 evidovanom na LV č. XXXXX pre Okres Y. V., B. Y. - G. I., Y. Ú. : R. a to počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku a zároveň aby mu bola súdom uložená povinnosť vypratať byt č. XX nachádzajúceho sa v bytovom dome so súpisným číslom XXXX na X. poschodí vo vchode č.XX na ulici H. D. Y. a to z dôvodu fyzického a psychického násillia žalovaného voči žalobkyňi.

2. Na základe návrhu žalobkyne tunajší súd uznesením č. konania: 24C/35/2017 - 63 zo dňa 20.03.2018 uložil žalovanému aby dočasne nevstupoval do bytu č. XX nachádzajúceho sa v bytovom dome súpisné číslo XXXX T. X. C. D. D. Č.. XX na ulici H. D. Y. a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o vylúčenie žalovaného z užívania bytu. Uznesenie nadobudlo v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č. konania : 5Co/272/2018 - 146 zo dňa 23.07.2018 právoplatnosť dňa 03.08.2018 a vykonateľnosť dňa 20.08.2018 o 14.38 hod.

3. Následne bolo v konaní zistené z registra tunajšieho súdu to, že tunajší súd rozsudkom č. konania : 15C/20/2018 - 129 zo dňa 12.02.2019 vypořiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že byt ohľadom ktorého sa žalobkyňa domáhala aby súd vylúčil žalovaného z jeho užívania bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalobkyne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.03.2019. Tým mal súd za to, že samotná žaloba sa týmto stala nedôvodná, nakoľko pre nárok uplatnený žalobkyňou podľa § 146 ods.2 Občianskeho zákonníka musí byť splnené to, že musí ísť o nehnuteľnosť, ktorá patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

4. Súd vzhľadom na toto rozhodnutie vyzval žalobkyňu na oznámenie či aj naďalej trvá na podanej žalobe.

5. Podaním doručeným súdu dňa 19.07.2019, ktoré bolo súdu doručené dňa 20.07.2019 zobrala žalobkyňa v celom rozsahu žalobu späť a žiadala konanie zastaviť. V späťvzatí uviedla, že z dôvodu, že do času rozhodnutia súdu o merite veci došlo k zrušeniu a vypořiadaniu ich bezpodielového spoluvlastníctva, pričom nehnuteľnosť o vylúčenie ktorej žiadala, jej bola prikázaná do výlučného

vlastníctva a preto týmto berie žalobu späť. Poukázala na to, že dôvodom uplatneného nároku bolo neznesiteľné fyzické napádanie a psychické týranie zo strany žalovaného. Zároveň s týmto späťvzatím požiadala o vrátenie kráteného súdneho poplatku a žiadala aby jej súd priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%. Túto skutočnosť odôvodnila aplikáciou ustanovenia § 256 ods.1 C.s.p. Poukázala zároveň aj na to, že najskôr v dôsledku správania sa žalovaného podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť nevstupovať do bytu č. XX na X.poschodí bytového domu na ulici H. XX D. Y.. Okresný súd Košice I uznesením pod sp. zn.: 35C/32/2017 zo dňa 20.09.2017 súd jej návrhu vyhovel a zároveň jej uložil povinnosť podať vo veci samej v lehote 30 dní žalobu o úplné vylúčenie z užívania bytu. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 3Co/8/2018 zo dňa 10.01.2018 bolo citované uznesenie vo výroku o nariadení neodkladného opatrenia potvrdené a zároveň zmenené v časti výroku o určení času trvania neodkladného opatrenia na dobu 90 dní . Na základe súdom uloženou povinnosťou teda žalobkyňa podala žalobu o úplné vylúčenie z užívania bytu. Poukázala na to, že práve kvôli neustálym atakom zo strany žalovaného nemala inú možnosť ako sa domáhať ochrany prostredníctvom súdu. Po nariadení neodkladného opatrenia žalovaný z bytu odišiel. Avšak nakoľko jej bola uložená povinnosť podať žalobu, iniciovala toto konanie. Má teda za to, že návrh bol podaný dôvodne a že procesne nezavinila zastavenie konania. Preto považuje za správne a spravodlivé, aby jej súd priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.. V prípade, ak súd má za to, že je daný dôvod na náhradu trov konania žalovanému, navrhuje, aby súd zväžil možnosť uplatnenia ustanovenia § 257 C.s.p., v zmysle ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Podľa nej by nebolo priznanie náhrady trov konania v súlade so zásadami civilného sporového poriadku, pretože je to práve žalovaný, kvôli ktorému bola nútená podať žalobu o jeho úplné vylúčenie z užívania bytu.

6. Súd zaslal žalovanému na vedomie späťvzatie žaloby s tým, že má možnosť zaujať k nemu stanovisko v lehote do 10 dní odo dňa prevzatia späťvzatia žaloby. Žalovaný späťvzatie prevzal dňa 25.10.2019 avšak nevyjadril sa k nemu.

7. Podľa ustanovenia § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa ustanovenia § 145 ods.1 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

9. Podľa ustanovenia § 146 ods.1 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Súd zaslal späťvzatie žaloby žalovanému, ten sa k nemu nevyjadril. Súd preto rešpektujúc dispozičné oprávnenie žalobcu, ktorý jedine on sám ako dominus litis je oprávnený disponovať svojím návrhom na začatie konania zastavil konanie v celom rozsahu.

11. O nároku žalovaného na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle ustanovenia § 256 ods.1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 257 C.s.p.

12. Podľa § 256 ods.1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Zavinenie v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 C.s.p. je potrebné posudzovať len z hľadiska procesného nie podľa hmotného práva, pretože by išlo o posúdenie dôvodnosti nároku. Preto ak zobral žalobca v priebehu konania späť žalobu bez toho, aby žalovaný jeho nárok uspokojil, ide vždy na strane takého žalobcu o procesné zavinenie a žalovanému patrí náhrada trov konania. Ak však žalobca zobral žalobu späť pre správania sa žalovaného po podaní žaloby (konaním žalovaného bolo dosiahnuté to čo žiadal žalobca žalobou), patrí žalobcovi náhrada trov konania. V späťvzatií žaloby žalobca uviedol, že berie žalobu späť z dôvodu že nehnuteľnosť z ktorej žalovaného žiadala vylúčiť jej bola prikázaná do výlučného vlastníctva. Súd má za to, že týmto späťvzatím žalobkyňa z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania a žalovanému tak v zmysle ust. § 256 ods.1 C.s.p. vznikol nárok na náhradu trov konania.

15. Súd ma však za to, že je namieste použiť ustanovenie § 257 C.s.p. s nepriznať žalovanému náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v podiele žalobcu na vzniku sporu a s prihliadnutím na okolnosti prípadu.

16. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých súd rozhodne o nepriznaní trov konania môžu byť dané jednak pomermi strán sporu ako aj okolnosťami prípadu. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať nielen na osobné, majetkové, sociálne, zárobné a iné pomery strán, ale tiež na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde (podiel strán na vzniku a priebehu sporu) a ich postoj v konaní (či strana uviedla skutočnosti a dôkazy už pri prvom úkone), na povahu sporu (charakter konania, zložitost' právnej problematiky, zmena právnej úpravy a pod.). Aplikácia ust. § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospel k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť však o prípad hodný osobitného zreteľa, pričom výnimočnosť tohto prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania, pričom je potrebné zvážiť okolnosti konkrétneho prípadu aj na strane toho, komu inak prislúchajúci nárok nie je priznaný. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok. Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami a jeho použitie neodôvodňuje ani fakt, že zárobná a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u protistrany.

17. Žalobkyňa podala proti žalovanému žalobu o vylúčenie z užívania bytu, ktorý bol v tom čase v bezpodielovom spoluvlastníctve z dôvodu fyzického napádania a psychického týrania zo strany žalovaného na základe uloženej povinnosti zo strany súdu v uznesení sp. zn.: 35C/32/2017 zo dňa 20.10.2017, ktorým bolo zároveň žalovanému zakázané vstupovať do bytu Č. XX T. G. D. H. S. G. G. Č. XXXX T. X.C. D. D. Č.. XX T. O. H. D. Y.. Súbežne s týmto konaním prebiehalo na súde aj konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov pod sp. zn.: 15C/20/2018 v ktorom sa vyriešila s konečnou platnosťou otázka vlastníctva k bytu z vylúčenia užívania ktorého žiadala žalobkyňa. Za takýchto okolností tak odpadol predmet tohto konania a žalobkyňa bola nútená zobrať žalobu späť a takto hoc nezavinenie avšak v zmysle Civilného sporového poriadku procesne zastaviť konania. Z tohto dôvodu mal súd za to, že nie je namieste priznať trovy konania žalovanému, ktorému vznikol na ne nárok v zmysle § 256 ods.1 C.s.p.

18. O vrátení kráteného súdneho poplatku rozhodne súdny úradník samostatným uznesením podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Poučenie:

Proti I. výroku a II. výroku tohto uznesenia je odvolanie prípustné (§ 357 písm. a) a m) C.s.p.)

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 362 ods. 1 C.s.p.)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 C.s.p.)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods.1 C.s.p.)

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. (§ 367 ods.1 C.s.p.)